

Rammeafgørelsen indebærer, at fuldbyrdelse skal ske i samme omfang som for nationale afgørelser for så vidt angår afgørelser, der er omfattet af artikel 3, stk. 1 og 2, i udkast til rammeafgørelse om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbar forhold. For så vidt angår andre afgørelser om udvidet konfiskation kan fuldbyrdelse altid afslås.

Straffelovens § 76 a giver mulighed for hel eller delvis konfiskation af formuegoder (f.eks. biler, både og ejendomme), der tilhører en person, der har begået en strafbar handling, når en række nærmere angivne betingelser er opfyldt. Det er ved konfiskation efter straffelovens § 76 a – i modsætning til konfiskation efter straffelovens § 75 – ikke et krav, at anklagemyndigheden kan identificere den konkrete lovovertrædelse, som har gjort det muligt at erhverve det pågældende formuegode.

Efter straffelovens § 76 a, stk. 1, kan der således foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder, der tilhører en person, som findes skyldig i en strafbar handling, når handlingen er af en sådan karakter, at den kan give betydeligt udbytte, og den efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover eller er en overtrædelse af § 286, stk. 1, eller § 289.

Danmark opfylder den tredje mulighed i artikel 3, stk. 2, i udkast til rammeafgørelse om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold, idet Danmark ved § 76 a har truffet foranstaltninger til at sikre konfiskation, ”når det godtgøres, at formuegodets værdi ikke svarer til den dømte persons lovlige indkomst, og en national domstol på grundlag af specifikke faktiske omstændigheder er fuldstændig overbevist om, at det pågældende formuegode hidrører fra den dømtes kriminelle aktiviteter”.

Danmark vil således ikke kunne nægte fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse, der bygger på regler, som falder ind under denne formulering. Det gælder, uanset om konfiskation ville kunne foretages efter straffelovens § 76 a. Det kan derfor ikke udelukkes, at Danmark vil være forpligtet til i nogle tilfælde at fuldbyrde i videre omfang, end det ville følge af straffelovens § 76 a, f.eks. fordi udstedelsesstaten har en lavere strafferamme for den pågældende lovovertrædelse end de 6 år, som er betingelsen i § 76 a.

Det foreslås på denne baggrund, at der indsættes en fakultativ afslagsgrund, jf. lovforslagets § 34, stk. 1, nr. 3, som giver mulighed for at afslå fuldbyrdelse af afgørelser truffet i henhold til bestemmelser om udvidet adgang til konfiskation, i det omfang konfiskation ikke kan foretages efter straffelovens § 76 a, dog således at fuldbyrdelse ikke kan afslås alene med henvisning til, at strafferammekriteriet ikke er opfyldt.

Denne formulering tilsigter at sikre, at Danmark ikke afslår fuldbyrdelse af sådanne afgørelser, som er truffet i medfør af bestemmelser om udvidet adgang til konfiskation, som Danmark er forpligtet til at fuldbyrde.

5.3.4 Udsættelse

Rammeafgørelsens artikel 9 opregner de tilfælde, hvor fuldbyrdelsen af en afgørelse kan udsættes.

Det drejer sig bl.a. om tilfælde, hvor den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten skønner, at der er risiko for, at den samlede værdi, der opnås ved fuldbyrdelsen kan overstige det beløb, der er anført i afgørelsen, fordi afgørelsen fuldbyrdes samtidig i mere end én stat. Bestemmelsen har sin baggrund i, at det i rammeafgørelsens artikel 4a udtrykkeligt er fastslået, at anmodninger om fuldbyrdelse i visse tilfælde kan fremsendes til flere stater samtidig. Bestemmelsen tilsigter således at undgå ”overkonfiskation”.

Hverken 1970-konventionen eller lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige har taget stilling til spørgsmålet om udsættelse.

Om udsættelse på grund af oversættelse henvises til bemærkningerne i pkt. 6.3.2.

Lovforslagets § 36 indebærer, at det, når betingelserne for fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse her i landet er opfyldt, i visse tilfælde kan bestemmes, at fuldbyrdelsen udsættes.

Udsættelse kan ske i en passende periode, hvis fuldbyrdelse vil skade en igangværende strafferetlig efterforskning eller straffesag i Danmark. Hvis konfiskation ikke for tiden kan gennemføres, fordi det pågældende formuegode allerede er omfattet af en konfiskationssag, kan fuldbyrdelsen udsættes, indtil den forudgående sag er afsluttet. Endelig kan udsættelse ske i en passende periode, hvis der er risiko for overkonfiskation.

Da Justitsministeriet, som efter lovforslaget er kompetent til at træffe afgørelsen om fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse, ikke umiddelbart ligger inde med oplysninger som de, der kan begrunde udsættelse af fuldbyrdelsen, vil det forud for en sådan afgørelse kunne være relevant at høre den pågældende politimester herom.

Det følger endvidere af lovforslagets § 37, at så snart grunden til udsættelse er ophørt, træffes de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde afgørelsen. Bestemmelsen fastlægger ikke nogen grænse for udsættelsens varighed, men tilsigter alene at gøre det klart, at en beslutning om udsættelse efter lovforslagets § 36 samtidig indebærer en forpligtelse til løben-